

maaske kunde ogsaa gennem denne Agitation med Fordrag og Møder i alle Kredse mit Ideal naas: at Dansk Kvindesamfund kunde faa Glansperioden 1883—88 om igen.

Fru *Nørlund* svarer hertil, at det vil netop give Splittelse og ikke Enhed, at D. K. S. trækker sine Repræsentanter ud af Valgretsudvalget, thi dette vil paa ingen Maade opgive at arbejde for Valgretten; der vil nu altsaa blive to Organisationer, der arbejder for Valgretten. Det kan heller ikke nytte at sige, at alle, der ønsker at arbejde for Valgretten, skal melde sig ind i D. K. S., for det ved vi, at de ikke gør. Hr. Schou mener herimod, at den Kvindesagsven, som ikke vil melde sig ind i Landets eneste Kvindesagsforening, heller ikke kan gøre berettiget Fordring paa at faa Indflydelse paa Kvindesagens Førelse.

Frk. *Helene Berg* læser Lovens § 5 op, hvori der staar: „*Fællesmøderne* har den højeste Myndighed i alle Samfundets fælles Anliggender, hvortil navnlig henregnes *Henvendelser til Rigets fælles Myndigheder, Agitationens Hovedemner* og *Fællesbladet*“. Til Agitationens Hovedemner hører selvfølgelig Valgretten. Hvis altsaa Kampen for Valgretten overlades til Valgretsudvalget, undrages dette Hovedlemne Fællesmødets Myndighed.

Forslagsstilleren *Svend Høgsbro* blander sig saa godt som ikke i Diskussionen, kun af og til svarer han paa det fremsatte med en kort Bemærkning. Hr. Høgsbro gør opmærksom paa det meningsløse i, at D. K. S.'s Kredse, naar de sender selvstændige Repræsentanter til Valgretsudvalget, igennem dette kommer til at gaa paa egen Haand i denne ene Sag uden at behøve at tage det mindste Hensyn til deres egen valgte Fællesstyrelse. Desuden *paabydes* det ikke ved hans Forslag — Kredsene at trække deres Repræsentanter tilbage, det *henstilles* blot til dem. Skulde det mod Forventning vise sig, at de ikke følger Opfordringen, kan man jo altid paa næste Fællesmøde overveje, hvad der saa bør gøres.

Fru *Gundesen* fra Svendborg Kredsén siger, at det har stor Betydning for Kredsene, at de engang imellem kan faa lidt nyt Stof ind i Foreningen, som f. Eks. naar deres Repræsentant i Valgretsudvalget kommer hjem med Beretning om, hvad der er foretaget der, det bringer Liv og Fart i Kredsene.

Frk. *Anne Bruun*: Det er selvfølgelig en god Ting ved vor Repræsentation i Valgretsudvalget, naar den har den Virkning paa Kredsene, men — Haanden paa Hjertet — *hvor mange af Kredsene har den Gavn af deres Repræsentanter?* (En anden Kreds for-

uden Svendborg Kredsén melder sig). Naar, altsaa 14 af vore 19 Kredse har Repræsentanter i V. U., *af disse 14 har kun 2* den nævnte Nytte deraf, *alle de andre har deres Repræsentanter bosiddende i København*, og kan derfor kun uegentlig kaldes repræsenterede i V. U.

Efter at begge Partier har faaet deres Meninger frem, skrider man endelig til en Afstemning, der giver en overvældende Majoritet for Høgsbros Mæglingsforslag, nemlig 36 Stemmer for og 12 imod.

## En Tak.

„En Forsamling af Kvinder og Mænd, der er samlede til Fest med Højesteretssagfører Svend Høgsbro på Skansen i Nørresundby, bringer Fruen vor Lykønskning til, at De er den første danske Kvinde, der har Sæde i en folkevalgt Forsamling og udtaler Håbet om, at denne Gang den ene Svale må bringe Sommeren.

Bestyrelsen for Dansk Kvindesamfund i Ålborg og Nørresundby.“

Må jeg gennem „Kvinden og Samfundet“ bringe min varmeste Tak for ovenstående Telegram. Bedre Lykønskning til mit nye Hverv har jeg ikke fået, og kunde jeg ikke få.

Under Svalens Mærke vil jeg gerne kæmpe min lille Kamp i det kirkelige Udvalg. Thi om Svalen ved jeg kun dette, at den, Gud ved hvordan, kommer først om Våren, og at den bygger sin Rede så nær på Menneskers Boliger, som det vel kan gå an — i en jysk Præstegårds Havestue har den endog bygget i en Krog under Loftet. Og så ved alle, at den flyver lavt, stryger næsten mod Jorden, når der er Forandring i Vejret, når det tegner til Regn, d. v. s. Grøde og Vækst.

Der er Forandring i Luften mod den danske Kvindesag, det bærer mod Grøde og Vækst. Snart vil der i de folkevalgte Forsamlinger sidde Kvinder, der kan stride, som det sig hør og bør. Men de mange af os vil endnu i en uoverskuelig Fremtid være under Svalens Tegn.

Vi bygger tæt ind til det bestående, og vor Flugt er lav og ængstelig, selv om det bærer mod Grøde og Vækst, mod Sommeren, som vi elsker og længes efter.

Vignæs i Juli 1904.

*Thyra Jensen.*